

A JAPÁN NYELV MINT A JAPÁN IDENTITÁS MAGVA

Szerző: **PAVLOV Mónika**, II. évfolyam (monika.pavlov@gmail.com)

Témavezető: **Dr. RAJSLI Iona** egyetemi tanár

Intézmény: Belgrádi Egyetem, Filológiai Kar, Japán Nyelv, Irodalom és Kultúra Tanszék, Belgrád

Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium

A dolgozat a japán nyelv fejlődését mutatja be, a képirásra fókuszál, amely nemcsak az írástudás, hanem az általános műveltség szempontjából is fontos volt a japán feudális társadalomban, valamint a háború utáni időszakban. A dolgozat kitér a japán nyelv beszélt és írott változata közötti éles különbségre, s eközben nemcsak a rideg nyelvészeti megközelítést tartja szem előtt, hanem a kulturális elemek és történelmi tények szemszögéből kutatja a japán nyelv sztenderdizációját. A szociológiai megközelítés biztosítja azt a kulturális keretet, amelyben a japán nyelv nyelvészeti téren is meghatározható. A jelen dolgozat fő témája, hogy milyen politikai, kulturális és gazdasági folyamat vezetett a japán nyelv sztenderdizációjához. Mivel a nyelvet történelmi és kulturális hatások egyaránt érik, munkánk során feltehetjük a kérdést: vajon a japán nemzeti nyelv egyben a japán nemzeti identitás kulcsa is? Előtérbe kerül a „Modern mítosz” fogalma (Roy Andrew Miller, 1982), valamint a *Nihongyinron*, amely a nacionalizmus egy formájaként nemcsak a japán nyelv, hanem a japán nemzet jellegzetességét és egységét hangsúlyozza. Mindebből arra lehet következtetni, hogy a japán identitás összhangban van a nyelvvel, és megbonthatatlan kapcsolatban van az ország földrajzi elhelyezkedésével, továbbá a domináns kultúrával és a kormányzati politikával. A dolgozat záró részében a japán nyelv „demokratikus” víziója kerül előtérbe a hivatalos állampolitika szemszögéből nézve. Azt elemezzük, hogy milyen mértékben definiálódnak a japán identitás és a használt nyelv fogalmai a mai japán társadalomban a feudalista japán államhoz viszonyítva. Taglaljuk továbbá a japán egyetemisták és a japánt tanulmányozó szerb egyetemisták állásfoglalását a mai japán nyelvről és identitásról. A statisztikai módszerekkel feldolgozott névtelen interjúk adatai világos képet nyújtanak a nyelvi és identitás-attitűdökről. Célunk, hogy a releváns szakirodalom és a kutatás során kapott eredmények segítségével rá tudjunk mutatni a japán nyelv történelmi fejlődése és a japán identitás közötti összefüggésre.

Kulcsszavak: japán nyelv, identitás, sztenderdizáció, írott és beszélt nyelv, attitűdök

THE JAPANESE LANGUAGE, AS THE CORE TO DEFINING JAPANESE IDENTITY

Author: **Monika PAVLOV**, second-year student (monika.pavlov@gmail.com)

Supervisor: **Dr. Ilona RAJSLI**, academic professor

Institution: University of Belgrade, Faculty of Philology, Department of Japanese Language, Culture and Literature,
Belgrade

Hungarian College for Higher Education in Vojvodina

In the following written discourse, the presented objective was the development of the Japanese language throughout historical periods, the main focus being the pictorial way of writing as a synonym of not only literacy, but of education and status, both during the feudal and post-World War II era in Japan. The observed subject focuses on the strict division between the spoken and written (literary) Japanese language. The methods used for the research are not only of linguistic nature, but also include sociological definitions of the cultural and historical background present in Japan. The objective of the TDK discourse is to uncover which political, cultural and even economic processes led to the standardization of the Japanese language. Unable to reduce the importance of the cultural and historical factors in the formation of the Japanese standardized language, the author poses the question: is the Japanese language the key to defining Japanese identity? The analysis of the concept of the “modern myth” (Roy Andrew Miller 1982.) and *Nihonjinron*, the nationalistic ideas about the superiority and peculiarity of both the Japanese language and nation, the author concludes the inseparable nature of the language, geographical position, cultural values and political standpoint of the country. In the final chapter, the “democratic” vision of the Japanese language is examined from the perspective of the nation’s politics. We analyse the differences between the concepts of Japanese identity and Japanese language today and during the feudal era. We have also studied the attitude of Japanese university students and Serbian university students of the Japanese language, culture and literature towards the issue of Japanese identity in today’s society. The statistical representation of the anonymous interviews is combined with studying the works of acclaimed authors, in an effort to explain the evolution of the standardized Japanese language, as the core to defining Japanese identity.

Keywords: **Japanese language, identity, standardization, written and spoken language, attitudes**

JAPANSKI JEZIK KAO JEZGRO JAPANSKOG IDENTITETA

Autor: **Monika PAVLOV**, II godina studija (monika.pavlov@gmail.com)

Mentor: **Dr Ilona RAJŠLI**, akademski profesor

Institucija: Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Japanski jezik, književnost i kultura, smer u Beogradu
Kolegijum za visoko obrazovanje vojvođanskih Mađara

Ovaj rad detaljno predstavlja razvoj japanskog jezika kroz vekove i istorijske periode, sa fokusom na piktografsko pismo kao izraz ne samo pismenosti, već i obrazovanosti i statusa kako u feudalnom, tako i u posleratnom periodu u Japanu. Proučava se oštra crta koja razdvaja govorni japanski jezik od japanskog pisma, koje čini osnovu japanskog književnog jezika. Tema rada se ne fokusira na strog lingvistički pristup, već u proučavanje uključuje i kulturne elemente i istorijske činjenice, relevantne za razvoj standardizovanog japanskog jezika. Sociološkim pristupom, dobija se kulturni okvir u kom se definiše lingvističko polje japanskog jezika. Glavna tema TDK rada je politički, kulturni, pa i ekonomski proces koji je doveo do standardizacije japanskog jezika: stapanja govornog i književnog jezika u Japanu. Kako se jezik ne može odvojiti od istorijskih i kulturoloških faktora, rad postavlja pitanje da li je jezik nacije i ključ nacionalnog identiteta u Japanu. Spomenuvši i „Moderni mit” (Roj Endru Miler, 1982.) odnosno aktuelno viđenje japanskog jezika, *Nihonđinron* formu nacionalizma koji ističe specifičnost i jedinstvenost ne samo jezika već i japanskog naroda, izvodi se zaključak o velikom značaju jezika u definisanju japanskog identiteta, kao i o neraskidivoj povezanost geografskog položaja, dominantne kulture, državne politike i samog jezika u Japanu. U zaključnom delu predstavlja se „demokratsko” viđenje japanskog jezika, u skladu sa vodećom politikom države. Analizira se mera u kojoj se pojmovi japanski identitet i japanski jezik danas definišu različito od perioda feudalizma u Japanu, kao i stavovi japanske mladeži i studenata japanskog jezika u vezi sa jezikom i identitetom navedene države. Anonimni intervju koji je putem statistike doveden do opštih brojki, daje jasnu sliku o današnjem viđenju jezika u okviru identiteta, a u kombinaciji sa proučenom priznatom literaturom izvodi se zaključak o istorijskom razvoju standardnog japanskog jezika, kao jezgra definisanja identiteta Japanaca.